

Arbetet med att curatera utställningen *Kerstin Danielsson – Med händerna i leran* på Rydals museum påbörjades våren 2016, omkring ett halvår efter att keramiker och konstnär Kerstin Danielsson avlidit. Som nära släkting (brorson) tog jag på mig uppdraget att sammanfatta hennes livsverk dels i utställningsform, dels genom att producera en bok om hennes konstnärskap. Två utställningar gjordes, med olika inriktning. Utställningen på Rydals museum öppnade drygt en vecka efter utställningen *Kerstin Danielsson* på Borås konstmuseum öppnats.

Om intentionen med utställningen på Borås konstmuseum var en mer sparsmakad utställning, med fokus på de mest praktfulla konstföremålen, var intentionen på Rydals museum att visa en mer folklig och lekfull sida av konstnärskapet. Rydals museum är ett arbetslivsmuseum och detta gjorde att jag valde att lägga fokus på bruksgods och att presentera detta i en miljö som utgjorde delar av Kerstin Danielssons arbetsmiljö, hennes verkstad. En annan del som presenterades i utställningen var offentliga arbeten, både i form av inlån från servicehuset Kullabyn i Torestorp, Marks kommun och en kopia i full skala av ett arbete från Kannebäckskolan i Göteborg.

Lokalen byggdes om för att passa verken. En "verkstadsdel" byggdes upp, med bland annat ett fullskalefotografi av konstnärens autentiska arbetsmiljö. Ett arbetsbord användes som podium för att visa tidningsklipp, vernissagekort, etc. från hela karriären. Ett skåp från verkstaden visade inte bara konstnärens egna små skulpturer utan också saker gjorda av barn som hon låtit arbeta i verkstaden. En stor del av lokalen upptogs av ett lågt och L-format podium som kronologiskt visade bruksgods från tidigt 1960-tal fram till 2015. En serie tekannor från 1960-2015 visade också på en kronologisk utveckling. Filmen *Leran, lusten, livet* av Stella Jaskoviak Åstrand visades i ett eget litet rum med en bekväm soffa att sitta i.

Kerstin Danielsson hade barnasinnets behåll livet ut, trots stora motgångar och en stor sorg. Det kändes viktigt att utställningen skulle ha ett lätt tilltal och att de barn som besökte utställningen skulle kunna ta till sig utställningens innehåll. Av denna anledning gjordes podierna låga, i barns nivå. Museet ordnade också ett pedagogiskt projekt för barn med en lokal keramiker, vilket var mycket uppskattat.

Verken samlades in genom ett stort antal besök hos personer som köpt och samlat verk. Urvalet gjordes intuitivt och grupperades sedan dels tidsmässigt, men också utifrån teknik. Detta gjorde att utställningen också fick en viss pedagogisk prägel. På ett ställe visades rakubränd keramik, på ett annat anagamabränd, på ett tredje visades en serie föremål gjorda utifrån kinesiska förlagor.

Tanken med utställningen var att visa ett brett konstnärskap och en konstnär som inte gjorde en skillnad i till vem eller för vad hon gjorde. Det breda och folkliga anslaget blev mycket uppskattat, och det behövdes tvåparallella utställningar för att ge en helhetstäckande bild av Kerstin Danielssons livsgärning.

